

CINÉCLUB
19 MEI 92

THE INDEFATIGABLE TRASH-FIEND: JACK STEVENSON 1992 EUROPEAN TRASH FILM TOUR.

Bekendheid verwierf Jack STEVENSON vooral met zijn tijdschrift PANDEMONIUM waarvan het eerste nummer bestond uit interviews, brieven, poëzie, verhalen en tekeningen van Charles Manson, William Burroughs, Charles Bukowski, John Waters en Al Goldstein. Nummer 2 was al een 'Special Cult-Films, Killers & Attempted Assassins', en bracht interviews met ondermeer John Waters, Rosa Von Praunheim, Mink Stole, Divine en 'special guests'. Het 3de en voorlopig laatste nummer was een 'Freaks, Magicians & Movie Stars Issue' met interviews en bijdragen van John Waters, Mike & George Kuchar, Kenneth Anger, Jean Hill en Johnny Eck. Na het tijdschrift PANDEMONIUM, en als vaste op de kerstfeestjes van John Waters, was het tijd voor het echte werk met PANDEMONIUM FILMS. Begonnen met de projectie van 'gore' films in Chet's Cafe in Boston. Met niet aflatend enthousiasme presenteerde Jack de Bostonians met filmnachten: Sex Night met Beneath the Valley of the Ultravixens en What every Boy and Girl should know, Death & Depravity Night met Blood-sucking Freaks en Tricia Nixon's wedding film, Schlock Night met Tura Satana in Astro Zombies, Beat Films Night, Rock & Roll Night, Drug Night, Biker Night,...

In 1987 passeert de 'Trash Film-show' voor het eerst door Europa en brengt ons een scala van Amerikaanse 'Educational Films' over LSD, drankmisbruik, het kapitalisme en het ontstaan van Amerika. In 1990 toonde Het Kwade Dog de door Stevenson ontdekte 'klassiekers' Assembly Line en Ulcer at Work, beiden uit eind '50, begin '60 brengen ze een beeld van de Amerikaanse psyche waarvoor Hollywood blind is.

Het programma van vanavond, Cinema of the Bizarre - Religious Films en Vermin, Death & Insanity - The American Experience kadert in een tour die momenteel in een hels tempo door Europa raast; Nurnberg, Munchen, Copenhagen, Stockholm, Praag, Berlijn, Budapest, Moskou, Leipzig, Antwerpen, Rotterdam,...

CINEMA OF THE BIZARRE - RELIGIOUS FILMS

Thema & aanpak: het obscure sub-genre van religieuze films wordt grotendeels over het hoofd gezien door film-programmators, onontgonnen door scenario-schrijvers. Religieuze organisaties gebruiken de films enkel en alleen als propagandamiddel, niet als entertainment. Vandaar dat theatrale vertoningen zeldzaam zijn. Deze films, gemaakt door 'ware gelovenden', trotseren alle parodie en imitatie, ze werpen een blik in de ziel van de religie die ze heeft voortgebracht, en brengen de kijker in een soort Twilight Zone waarin het rationele denkproces wordt omgebogen om konform te blijven met het Geloof. Meestal low-budget en gemaakt door cineasten met weinig ervaring grenzen religieuze films aan het genre van de 'trash', maar toch blijven ze er van weg door de fanatieke design en inhoud, weg van komedie, camp of melodrama. Het fanatisme in de ernst en het belang van de films heeft enkel tot doel de absolute van het Geloof. Er wordt dikwijls gebruik gemaakt van surrealisme in de religieuze film, door middel van special effects of andere middelen. Surrealisme is de sleutelbijdrage van de religieuze film aan de moderne cinema. In tegenstelling tot de Franse of Amerikaanse surrealistische beweging echter, die gemotiveerd werden door 'Kunst' en persoonlijke expressie, wordt de religieuze film gemotiveerd door fanatiek 'Waar Geloof'. In dit programma proberen we een doorsnee te geven van technieken en aanpak die Amerikaanse religieuze filmmakers hebben gebruikt.

FOR TIME OR ETERNITY, 1970, 27min, kl. Filosofisch-geladen melodrama gemaakt door de Mormoonse Kerk dat gaat over vleselijke verlokking op aarde en huwelijk buiten de 'Tempel'. We volgen het drama van Jan, die terugkomt op aarde uit de hemelse 'Pre-mortal Existence'. Vreemde special effects en attributen visualiseren die sfeer. Er komt ook een trip voor naar Las Vegas waar Jan's lief een snel huwelijk heeft geregeld in een 24-uren kerk. Grootse kleuren en kleren, intense filosofie, ultra vreemd.

ALL OUT, mid-'70, 27min, kl. Geproduceerd door Paulistische sekte en getoond op Amerikaanse zondagochtend-Tv. Dit is een vreemd drama gefilmd op een echte Hollywood set, met de echte kwis-master Bob Hastings. Glitzy en kleurrijk probeert deze film het dehumaniserend effect van gulzigheid te ontmaskeren. 8 kandidaten voor een kwis buigen voor elke degradatie om toch maar de hoofdprijs te kunnen weggapen; hun geliefde slaan, vernederende geheimen over zichzelf vertellen en zelfs hun echtgenoten dwingen een spelletje Russische Roulette te spelen.

VERMIN, DEATH, INSANITY - THE AMERICAN EXPERIENCE.

The Day I Died, 1977, 14min, kl. Een 'dode' tiener-ager herleeft zijn laatste dag op de aarde, de dag dat hij omkomt bij een auto-ongeval. De film gebruikt buitenissige camerastandpunten, dissonante geluidscollages en elektronische effecten om de staat van 'herinneringen van de doden' weer te geven. Half kunst-film half exploitation-education. Geen bloed of gore. De film eindigt met de kist die in het graf wordt gelaten terwijl de jongen zijn ongelof en spijt uitschreeuwt. Hij belooft veilig te rijden en verontschuldigt zich bij zijn vriendin. Absurd en bizar.

Mental Hospital, 1953, 20min, Zw/W. Een promotionele documentaire voor het Oklahoma State Mental Hospital, script door ex-crime/pulp schrijver Dwight Swain. Een 'Schlock' dramatisatie van de typische patient Fred, een paranoide schizofreen. Toont rudimentaire behandelingen zoals elctro-shock. Excellente film-noir fotografie. Vreemd, koelbloedig en soms hilarisch.

Naast deze titels kan U nog enkele bizarre 'Soundies, Scopitones en trailers' verwachten, evenals laattijdige aanvullingen waarvan we op dit ogenblik nog geen specifieke informatie ter beschikking hebben.

THE STRANGEST FILMS ON EARTH

PANDEMONIUM

CHARLES MANSON
WILLIAM S. BURROUGHS
CHARLES BUKOWSKI
JOHN WATERS
AL GOLDSTEIN

